

نمایش گنجینه ملک مدنی در موزه ملی

این روزها موزه ملی ایران میزبان نمایشگاه «قلمی چند از گنجینه ملک مدنی» است؛ آثاری نفیس از مهم‌ترین جریان‌ات خوشنویسی اصیل ایران که با حمایت گالری تخصصی ترانه باران در بخش هنر اسلامی موزه ملی ایران برپا شده و نادیده‌هایی شگفت‌انگیز از بزرگانی مانند میرعماد، میرزا غلامرضا اصفهانی، زین‌العابدین اصفهانی، گلزار، اسماعیل جلایر، ملک‌محمد قزوینی و... در آن به نمایش درآمده است.

محمدحسن ملک‌مدنی که نزدیک به هفت‌سال شهردار اصفهان و کمتر از یک‌سال شهردار تهران بوده، در مراسم افتتاحیه این رویداد گفته بود خوشنویسی ۲۵۰ سال است در خانواده‌اش حضور دارد؛ او در خصوص این نمایشگاه گفت: این آثار حداقل به مدت نیم قرن و بعضاً چند قرن، نمایش داده نشده بودند، زیرا در گنجینه‌ها بوده و دست‌به‌دست شده و در آخر به دست من رسیده است. آثاری از دوره صفوی، قاجار، پهلوی و یکی دو آثار از خوشنویسان معاصر در آن است. آثار این نمایشگاه توسط خبره‌ترین کارشناسان از میان یک مجموعه خیلی بزرگ‌تر انتخاب شده و حدود ۱۲۷ اثر به نمایش درآمده است. در این مجموعه تعداد قابل‌توجهی کار از هنرمندانی است که در هیچ موزه‌ای نمونه‌آن وجود ندارد.

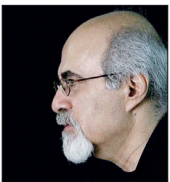
او درباره ابتکار عملش در خصوص نمایش گنجینه‌اش که معمولاً دیگر مجموعه‌داران از آن پرهیز دارند، گفت: از نظر من هر قدر مجموعه‌ام بیشتر دیده شود و مردم از آن بیشتر درس بگیرند، رضایتم بیشتر جلب می‌شود. کسانی که می‌خواهند خوشنویسی کنند یا حس زیبایی‌شناسی دارند و علاقه‌مند به آثار ملی ایران هستند، می‌توانند این آثار را ملاحظه کنند و سرمشق خویش قرار دهند. ملک‌مدنی با ذکر این نکته که همین نمایشگاه با پشتیبانی گالری ترانه باران و مدیریت خانم محبوبه کاظمی است که از ما حمایت و کمک کردند نمایشگاه برگزار شود، تأکید کرد: اگر این فرهنگ توسعه پیدا کند که بخش خصوصی از هنرمندان معاصر حمایت کند و آثار آنها را خریداری کند یا به آنها سفارش کار بدهد، تأثیر زیادی در پیشرفت هنر خواهد داشت. هنرمند نیاز به حامی دارد، اما اگر هنرش خریدار نداشته باشد، هم در روحیه‌اش تأثیر منفی می‌گذارد و هم اتفاقی در هنر نمی‌افتد.

اگر می‌خواهید در نمایشگاه «قلمی چند از گنجینه ملک مدنی» شرکت کنید تا ۱۵ دی وقت دارید خودتان را به موزه ملی ایران برسانید.

عطف

انتشار کتاب تازه‌ای درباره کافکا

کتاب «فرانتس کافکا؛ انسان زمان خود و زمان ما» نوشته رادک مالی با ترجمه رضا میرچی در انتشارات جهان‌کتاب منتشر و راهی بازار نشر شد. خبر را خبرگزاری مهر منتشر کرده و نوشته رادک مالی نویسنده چکی این‌کتاب، متولد سال ۱۹۷۷ است و به‌عنوان نویسنده، مترجم، شاعر و استاد دانشگاه شناخته می‌شود. مولف در کتاب پیش رو به دنیایی پرداخته که در آن، ادبیات پراگ به زبان آلمانی نوشته می‌شد؛ یعنی دنیای علاقه‌مندی‌های کافکا، خانواده و دوستانش و همچنین دنیای عجیب داستان‌های او. تصویرسازی کتاب هم توسط زئاتا فوچیکوایکی از تصویرگران معروف و تحسین‌شده جمهوری چک انجام شده است. رضا میرچی مترجم ایرانی مقیم پراگ که چندسالی است تحقیق و پژوهش جدی درباره کافکا را در دستور کار خود قرار داده، می‌گوید کافکا آلمانی می‌نوشت اما چکی فکر می‌کرد و این، امری طبیعی بود چون در پراگ به دنیا آمده بود و تمام عمر خود را هم در همین شهر گذراند. اگر می‌خواهید یکی از مطالعه‌کنندگان این کتاب مصور ۱۱۲ صفحه‌ای باشید باید تا ۲۵ هزار تومان سرکیسه را شل کنید.

غریب‌پور این بار با خواجوی کرمانی

بهروز غریب‌پور را در سال‌های اخیر به اپراهای عروسکی‌اش می‌شناسیم؛ حالا هم او به خبرگزاری مهر گفته که متن اپرای جدیدش که «همای همایون» نام دارد و اثر خواجوی کرمانی است آماده شده و گروه در انتظار انعقاد قرارداد برای تولید این اپرای عروسکی است.
بهروز غریب پور گفته به‌زودی و در ادامه رپرتوار اپراهای عروسکی گروه «آران» از ۱۱ دی به ترتیب اپراهای «رستم و سهراب» و «مکبث» روی صحنه می‌رود.

سری زدیم به پنجمین جشنواره اسباب بازی‌ها که در کانون پرورش فکری در حال برگزاری است؛ رویدادی جذاب برای همه آدم‌ها با هر سن و سالی

گردهمایی صفر تا ۹۹ ساله‌ها

می‌گویید سن یک عدد است، در صفحه‌شناسنامه نوشته شده و می‌توان جدی‌اش نگرفت و این یک‌جا را هم هر طور دوست دارید و با هر که دل‌تان خواست بروید.. اینجاسن شناسنامه‌ای شما برایتان واقعی هم باشد، قدم‌تان مبارک است و تولیدکنندگان اسباب‌بازی منتظرتان هستند. منتظر همه ما از صفر تا ۹۹ ساله‌ها که برویم و بازی کنیم. برویم و به خودمان یادآوری کنیم در هر سنی باید شاد بود، خندید، بازی کرد و آموخت. اگر دل‌تان می‌خواهد همه این اتفاقات خوب را تجربه کنید تا ۱۳ دی ماه فرصت دارید شال و کلاه کنید و بروید مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان؛ جایی که پنجمین جشنواره ملی اسباب‌بازی با شعار «تمرین زندگی» در حال برگزاری است و رویدادهای جذاب و سرگرم‌کننده‌ای را در خود دارد. می‌توانید مثل ما راهی شوید و تجربه‌اش کنید دیگر ما روز گذشته سری زدیم به محل گردهمایی بازی‌ها و اسباب‌بازی‌ها تا ببینیم در چه حالتند و چه روزهایی را می‌گذرانند؟ اصلا مردم دوستانشان دارند و با آنها ارتباط خوبی گرفته‌اند یا نه؟

زینب مرتضایی فرد

ادبیات و هنر

رونمایی از بازی‌های تازه

بخواهیم و نخواهیم، با حوصله برویم یا بی حوصله فرقی ندارد. همین که برسیم پراز شور و هیجانی می‌شویم که با حضور افراد مختلف در محوطه ایجاد شده و بازیگوشی شیرینی را در آدم زنده می‌کند. آن قدر که آدم مردم می‌ماند اول برود کدام طرف، پله‌ها را برود به سمت بالا یا پایین، هر چند فرق چندانی هم ندارد، هر جا برویم غرق می‌شویم در حس‌های خوب و بازی و نشاط. طبقه بالا به رونمایی از بازی‌هایی اختصاص دارد که در این جشنواره رونمایی می‌شوند و از چند هفته دیگر توزیع خواهند شد. در این طبقه می‌توانید هر نوع بازی‌ای که دل‌تان بخواهد را پیدا کنید. از ابزار گِل‌کاری در قالب یک بازی گرفته تا بازی تازه‌ای که قرار است کم‌کم‌ان کند دیوار و خانه بسازیم. بازی‌ای که آجرهای کوچکش حسایی از همه دلبری کرده و جمع‌شان می‌کند دور خودش. سایر بازی‌های فکری هم جای خود دارند و چند راهرویی که بازی‌های تازه رونمایی شده‌اند، مردم در حال پرس و جو و صحبت با مسئولان غرفه‌ها هستند و سعی می‌کنند بازی‌های در راه را بهتر بشناسند. خانم و آقای مشغول بررسی قیمت احتمالی همین بازی آجرها هستند. از آنها می‌پرسم جذابیت بازی برایشان چیست؟ خانم می‌گوید این بازی برای پسرمان خیلی خوب است. می‌خواهیم یاد بگیرد همه چیز مثل آجرهای خانه‌سازی قدیمی نیست که بشود مدام ساخت و خراب کرد. با این آجرها که دیوار بسازد، متوجه می‌شود وقتی می‌سازی باید حواست را جمع کنی، نمی‌شود همیشه ساخته‌ها را خراب و از صفر شروع کرد. از نگاهی که در انتخاب بازی دارند خوشم می‌آید. لیخند می‌زنم و شروع می‌کنم به گشت زدن میان غرفه‌ها.

گلایه از حضور پررنگ کپی کارها

«زار» مراسم اهریمن است که در قالب یک بازی گروهی با همین نام ارائه شده است. بازی جذابی که شما را به یکی از اعضای انجمن زار بدل می‌کند تا بروید به جنگ اهریمنی که در یکی از گوشه‌های خانه پنهان است. درباره این بازی جذاب حتما یک روز مفصل‌تر می‌نویسیم اما رضا آقارحیمی یکی از اعضای تیم تولیدکننده این بازی حرف‌ها و گلایه‌هایی درباره جشنواره اسباب‌بازی دارد، اولش هم تصور می‌کند ممکن است حرف‌هایش منتشر نشود، اما برایش توضیح می‌دهم نیامده‌ام تعریف و قدردانی از نمایشگاه بشنوم و بروم. می‌خواهم هر نکته‌ای را که مد نظرش است، بیان کند. گلایه اصلی آقا رحیمی درباره حضور پررنگ بازی‌های کپی جهانی در جشنواره است.

او می‌گوید: در جشنواره برخی بازی‌ها تیم تولیدکننده دارند و بسیاری دیگر از روی بازی‌های جهانی و بدون کسب اجازه از تولیدکننده اصلی تکثیر و در ایران پخش شده‌اند. چرا نباید تفاوتی باشد میان تیمی که تلاش بسیاری می‌کند برای ارائه بازی‌هایی منطبق بر فرهنگ ایرانی با گروه دیگری که یک بازی خارجی را بدون در نظر گرفتن ماهیت فرهنگی آن کپی و منتشر کرده‌اند؟ ما و کپی کاران هر دو مالیات می‌دهیم، اما آنها چقدر زحمت می‌کشند و ما چقدر؟

آقارحیمی تأکید می‌کند: شورای نظارت و برگزار کنندگان جشنواره چرا نباید حواسشان به این نکات باشد؟ چرا باید ما که ایده داریم کنار شرکتی باشیم که ۵۰ بازی کپی را با خودش آورده است؟ مدام به ایده‌های داخلی ایراد می‌گیرند که چرا فلان بازی شاه دارد یا رد خون روی صفحه بازی است اما کپی کاران راحت جویان می‌دهند و آخرش هم بازی آنها ۶۰هزار تومان و بازی ما با این همه در دسر ۷۰ هزار تومان عرضه می‌شود.

این طراح بازی اظهار می‌کند: بازی زار در کشور آلمان هم ارائه شده و تعدادی که برای فروش در چهار روز یا خودمان برده بودیم،

همان روز اول به فروش رسید. در حالی که بسیاری از تولیدکنندگان ایرانی به‌علت کپی کار بودن نمی‌توانند در این رویدادها شرکت کنند.

خواب‌های سردشتی و آوازهای آزادی‌ور در قم

فیلم مستند «چهارخواب برای پنج آواز» ساخته علیرضا سردشتی به قم می‌رود تا به همراه مستندی دیگر از این کارگردان در چهارمین جلسه انجمن ادبی آنان اکران شود. اگر می‌خواهید یکی از تماشاگران «چهار خواب برای پنج آواز» که درباره هوشنگ آزادی‌ور و «شعر دیگر» است، باشید خودتان را امروز دوشنبه ۹ دی ساعت ۱۶ و ۳۰ دقیقه به حوزه هنری قم برسانید.

همه چیز بازحمت کارگرو کارمند ایرانی

یکی از شرکت‌های فعال حاضر در نمایشگاه، موسسه فرهنگی هنری آوای باران است. فاطمه محمدی، مدیر فروش این شرکت درباره حضورشان در نمایشگاه این‌طور توضیح می‌دهد: آوای باران حدود ۳۰ سال است در حوزه تولید اسباب‌بازی فعالیت می‌کند و برندهای دیگری را هم زیر مجموعه خود دارد؛ بنابراین مستقیم و غیرمستقیم تولیدکنندگانی را زیرمجموعه خود دارد.

او درباره استقبال مردم از اسباب‌بازی‌های ایرانی می‌گوید: ما در دوره‌های قبلی جشنواره هم حضور داشتیم و می‌توانم بگویم به مرحله‌ای می‌رسیم که می‌توان گفت منتظر اتفاقات خوبی هستیم. فرهنگ‌سازی‌هایی که طی سال‌های گذشته انجام شده کم کم به نتیجه می‌رسد.

محمدی می‌افزاید: علی‌مهری، مدیر آوای باران معلم بوده و تأثیر بازی را بر بچه‌ها در آموزش هم مشاهده کرده است. به همین علت هم بخش عمده‌ای از تولیدات ما به این سمت می‌رود که جنبه‌های آموزشی هم داشته باشد.

مدیر فروش موسسه فرهنگی هنری آوای باران، جشنواره اسباب‌بازی را ابزاری برای رونق تولید ملی می‌داند. این روزها شاهدیم مدارس و مهدای کودک، کلینیک‌ها و نهاده‌ها همه چه برای ساخت و تجهیز اتاق بازی و چه هدیه دادن، بازی‌های ایرانی را انتخاب می‌کنند. مسلماً در این شرایط کسب و کار ما گسترش پیدا می‌کند و کارگرو کارمند ایرانی از پایه مشغول تولید اسباب‌بازی‌هایی می‌شوند که هم ایجاد اشتغال می‌کند و هم ابزارهای بازی مناسبی را در اختیار جامعه قرار می‌دهد.

امان از پدر و مادرها!

همان اول کار گفتم آدم ذوق زده می‌ماند پله‌ها برود بالا یا پایین، بالا را که دیدم، راه پله‌های زیرزمین را گرفتم و رفتم پایین. فضای بازی و پر نشاط که هم بخش پررنگ و پرطرفدار عروسک‌ها را در خود دارد و هم بخشی برای فروش اسباب‌بازی‌ها. سری زدیم به عروسک‌ها که بخش پرطرفدار و جذاب جشنواره‌اند. یکی از عروسک سازها نیکو ناصرزاده است، دختری جوان که با برند نیکوک مشغول فعالیت است. عروسک‌های او شکل‌های عجیب و سوررئال اما جذابی دارند. او درباره شروع فعالیتش در این زمینه می‌گوید: از ترم دوم دانشگاه که تصویرسازی داشتیم برای شخصیت‌هایی که می‌کشیدم عروسک می‌ساختم، استادهایم همیشه تشویقم می‌کردند و همین باعث شد کارم را ادامه دهم.

او که اولین دوره از حضورش در جشنواره اسباب‌بازی را پشت سر می‌گذارد، از شرکت در این رویداد راضی است، هر چند می‌گوید شکل خاص عروسک‌هایش مخاطبان او را محدود کرده است. وقتی با تعجب می‌گویم بچه‌ها که عروسک‌های عجیب را دوست دارند، حرف‌های جالبی را بیان می‌کند و می‌گوید: بچه‌ها دوست دارند اما پدر و مادرها نمی‌خواهند. پدر و مادرها اسباب‌بازی‌هایی را ترجیح می‌دهند که بچه‌ها را سرگرم کنند نه این که آنها را به سوال کردن وادارند. به همین خاطر هم عروسک‌هایی را که حرف می‌زنند یا شکل طبیعی تری دارند، ترجیح می‌دهند. این طراح می‌افزاید: ما یک بسته برای دوخت رختخواب عروسک داشتیم که مناسب بچه‌های بالای ۹ سال بود. بچه‌ای آن را می‌خواست و مادرش می‌گفت نه، چون باید می‌نشست کنار او تا با هم درستش کنند و حوصله نداشت؛ متأسفانه پدر و مادرها بچه را از فضای خیال‌انگیز دور می‌کنند، وگرنه یک کودک می‌تواند مدادی را که دستش است قطار ببیند و ساعت‌ها با آن بازی کند.

ما هستیم، باربی هم باشد

یک غرفه دیگر اختصاص دارد به عروسک‌هایی که به شیوه باربی بسته بندی شده‌اند و یک دست لباس دیگر هم کنار خود داشتند. عروسک‌هایی که هر کدام شغل خاصی هم دارند که برای آینده شان انتخاب کرده‌اند، بدنی کاموایی و قابل شست و شو دارند و بازی کردن با آنها هم راحت‌تر است. فرشته افتخار پذیرایی، طراح و تولید کننده این عروسک‌هاست و وقتی با او درباره شباهت بسته‌بندی عروسک‌هایش با باربی حرف می‌زنم و می‌پرسم ممنوعیت باربی برایش خوشحال‌کننده است یا خیر، پاسخ جالبی می‌دهد.

او می‌گوید: نه، باربی باشد و ما هم باشیم. بازار بی رقیب که رشد نمی‌کند. ما باید بتوانیم عروسک‌های متناسب با فرهنگ خودمان ارائه کرده و آنها را به حدی برسانیم که برای بچه‌ها هم جذاب باشند، اما ممنوعیت نتیجه‌ای

نخواهد داشت و خودمان هم بازنده آن خواهیم بود. او عنوان می‌کند: به نظرم به جای ممنوعیت‌ها حمایت از ما را بیشتر کنند، همین حالا بسیاری برای دوخت لباس و تولید عروسک‌هایی که می‌بینید مشغول کار و فعالیت شده‌اند. این یعنی اشتغال و پیشرفت، اما فقط با فعالیت بیشتر، تولید مناسب و ایجاد چرخه اقتصادی می‌توانیم موفق شویم وگرنه همیشه هستند کسانی که راه دور زدن ممنوعیت‌ها را پنهانی جلوی پای جامعه بگذارند.

تولیدکننده‌ها

جشنواره اسباب‌بازی‌ها را از دست ندهید، جایی که همه چیز چه اصل و چه کپی ایرانی است. جایی که تولیدکننده‌ها با لیخند ایستاده‌اند تا کالایی ملی را به شما ارائه کنند. کالایی که با کمک همه ما می‌تواند روی پایش بایستد، شغل و چرخه اقتصادی بالایی ایجاد کرده و نتایج فرهنگی مثبت و شیرینی هم داشته باشد.

